

Zonder zee geen vissen.

*Zelden was uw reporter zo vroeg opgestaan ter verga-
ring van enige bladvulling; reeds om acht uur ratelde
de wekker en dat op zaterdagochtend.*

*Na heel veel koffie (ik was al geattendeerd op het feit
dat de gemiddelde liefvlet niet voorzien is van een kof-
fiezetapparaat; een puntje waar het sfeer-,materiaal-
,boten-,catering- en algemeen welzijnsbeheer zich wel*

Het voorbereidingsschema van de avond ervoor (onthouding, aerobicoefeningen en vroeg naar bed) wierp zijn vruchten af: ik was te vroeg!! Zo niet Miranda en Coen; die waren te laat. Bert was uiteraard op tijd, Robert was geheel afwezig.

Na een heerlijke tocht langs Zegveldse slootkunst, onderbroken door een pit-stop bij de Zegveldse middenstand, kwamen we aan bij de immense vloot, die er fier bij lag, ondanks de sabbota-gepogingen van niet nader te noemen personen, die zich schuldig maken aan een grootscheepse harpjes- en hoef-ijzerzwendel.

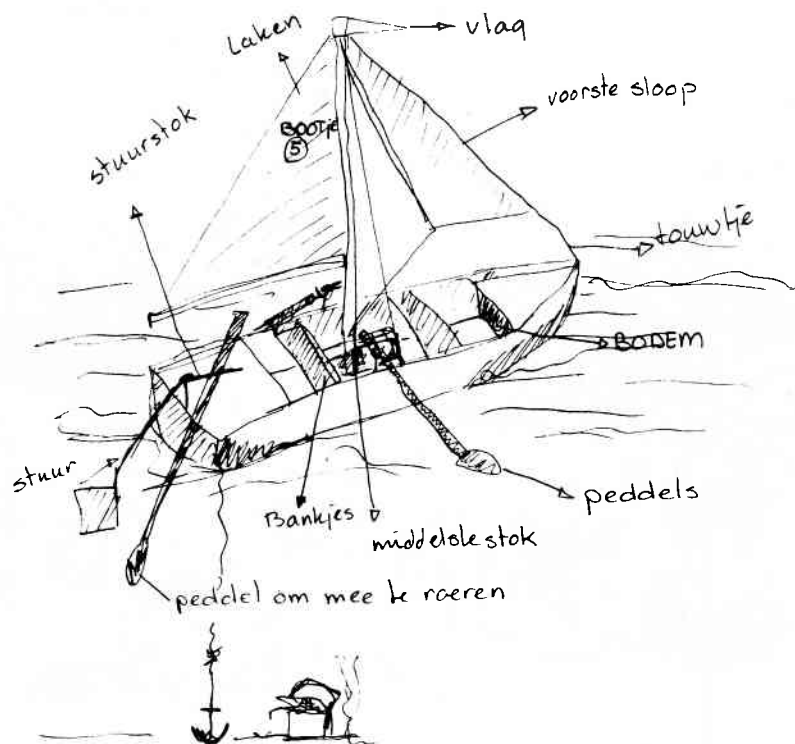
Ik belandde in de 946 (bijgenaamd De "Watte?"), niet vanwege het aangename gezelschap (Boots Arthur, bemanningslid Selma en toeristen Juriaan en Martijn), maar vanwege de aanwezigheid van Miranda met koffie. Het zal weinigen onbekend zijn dat Mevrouw Brand (Miranda's moeder dus, Miranda zelf wordt doorgaans niet met mevrouw aangesproken) op onovertroffen wijze onze vloot te gelde maakt middels het verhuur van boten.

Het zal echter aanzienlijk onbekender zijn, dat dezelfde Mevrouw Brand tevens een voortreffelijk potje koffie brouwt, dat ze vervolgens liefdevol meegeeft aan haar dochter, die het eveneens liefdevol deelde met uw verslaggeefster. Brrrravo!!

Terwijl we de vaart uit kabbelden was het aangenaam saai aan boord; Arthur zat achter het stuur en draaide af en toe zeventjes in het water met de roerstok; Miranda knabbelde gezellig het ene bloemkoolroosje na het andere weg; Selma bediende wenend het sloopje (dit is het stukje textiel, dat ze vooraan te drogen hangen) en Martijn en Juriaan hielden angstvallend hun

mond om hun carrière niet te schaden en speelden boter, kaas en eieren. Bij dit alles werden we bijgestaan door verrukkelijke versterkende multivita-minesnoepjes.

Achter ons voer de boot met Coen aan boord, die zo druk bezig was met zingen en peddeltechnische aanwijzingen geven, dat hij niet door had dat ze een aantal kanoërs aan het overvaren

waren. Deze laatsten kwamen gelukkig met de schrik vrij.

Na een poosje ronddobberen legden we aan in de Machinesloot en gingen we eten en drinken. Hierbij deed zich een historisch hoogtepunt in de zeeverkennergsgeschiedenis voor: Bert stond een kopje koffie af en wel aan uw eigen reporter. Volgens de historicus en zeeverkenner N. Smit werd dit verschijnsel voor het laatst waargenomen in 1975 en is de oorzaak van het vóórkomen ervan volslagen onbekend. Het eventuele verband met de multivitaminesnoepjes wordt nader onderzocht. De leden stimuleerden intussen hun spijsvertering door middel van modderworstelen. Modder was in ruime mate aanwezig, aangezien het intussen weer was gaan regenen.

Dit laatste was er ook de oorzaak van dat het landrottenonderdeel van het programma zich qua vochtigheidsgehalte nauwelijks onderscheidde van de rest van het programma.

Er werd touwtje gesprongen, waarbij Faisal het showelement erin bracht door zich met een ijzingwekkende kreet op het touw te storten en vervolgens stil te blijven staan. Dit kwam de

recordpogingen uiteraard niet ten goede, zodat het huidige record op 5 springende personen tegelijk is blijven staan.

Vervolgens kwam Bert met een geintje: de leden moesten hun boten achteruitpeddelend om een ton heen zien te krijgen en moesten dan weer terug zien te komen om uiteindelijk op een dusdanige wijze aan te leggen dat er een gebakken struisvogelei tussenkwam. Uiteraard won de "Baloe", maar ik heb geen omelet gezien.

Het laatste spel heette "Tikkertje voor gehandicapten" en het doel was zoveel mogelijk mensen tijdelijke lichamelijke schade toe te brengen. Die opzet slaagde en na een korte revalidatieperiode, bestaande uit peptalk en multivitaminesnoepjes, kon iedereen weer aan boord.

Nadat ik had onthuld dat ik behalve multivitaminesnoepjes ook tompoucen en bitterballen had meegenomen, werd ik liefderijk opgenomen aan boord van de 705. Deze schuit werd aangevoerd door Boots Gerben, die het bevel voerde over Coen, Johan en Patrick. Het regende nog steeds, zodat de lakens niet echt goed droogden, maar ze vin-

gen wel aardig wat wind en zodoende zagen we alle kanten van de Nieuwkoopse plassen.

Hoewel we allemaal redelijk verkleumd waren, wisten we er de moed in te houden middels zang en dans en de moppen van Johan.

Wij braken de broden in de vorm van krentebollen aan en, bij gebrek aan vissen, de chocoladekoekjes.

Johan klappertandde er lustig op los, Patrick onthulde zijn visie op regenspaken, Gerben onthulde alles wat hij wist over Coen en Coen gaf zijn mening over vegetarisme (er moet meer kaas worden gegeten). We aten multivitaminesnoepjes en het werd nog droog ook.

Ik mocht nog even de touwtjes van de sloop in handen nemen en dat was een hele toer toen we gingen zwalken over de sloot naar de boer.

Daar aangekomen bleken de lakens helaas alweer niet helemaal droog, een tragedie die door de zeeverko's lachend werd opgenomen, zeggende "volgende week proberen we 't gewoon weer".

Hetgeen maar weer bewijst dat zeeverkenners echte doorzetters zijn. ♣

 cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT